KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 59 d.d. 12 april 2010
(mr. drs. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. E.M. Dil-Stork en drs. A.I.M. Kool)

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door de Ombudsman Financiële Dienstverlening overgelegde dossier;
- de klacht, ontvangen bij brief van 10 juli 2009;
- het op 10 juli 2009 door Consument ondertekende vragenformulier;
- het antwoord van Aangeslotene van 24 september 2009;
- de repliek van Consument van 3 oktober 2009;
- de dupliek van Aangeslotene van 19 oktober 2009; en
- de brief van Consument van 20 november 2009.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.

De Commissie heeft vastgesteld dat partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.

De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 8 maart 2010.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

2.1 De gemachtigde van Consument heeft Aangeslotene, bij wie Consument een inboedelverzekering had gesloten, op 17 augustus 2007 medegedeeld dat Consument schade had geleden door een inbraak in zijn woning in de nacht van 14 op 15 augustus 2007. In het door Consument op 30 november 2007 ondertekende schadeaangifteformulier heeft Consument bij de vraag wat gestolen was vermeld: 'Reeds opgegeven. Zie ook politierapport'. Uit het bijgesloten proces-verbaal van aangifte van 23 augustus 2007 blijkt dat Consument op 15 augustus 2007 omstreeks 1.30 uur heeft verklaard dat hij op dat moment slechts zijn schuurmachine, freesmachine en zaagmachine miste, maar dat hij zou nagaan wat hij nog meer miste

en dit aan de politie zou doorgeven. Voorts staat in dit proces-verbaal dat er geen grote waardevolle spullen zijn meegenomen. Uit het eveneens bij het schadeaangifte-formulier gevoegde 'proces-verbaal van verhoor aangever' van 21 november 2007 volgt dat Consument de politie bij brief van 19 oktober 2007 heeft medegedeeld dat tijdens voornoemde inbraak nog meer goederen waren weggenomen, te weten een horloge ter waarde van € 800,-, een gouden armband ter waarde van € 545,-, alsmede een geldbedrag van € 48.000,-. Van de lijfsieraden kon Consument geen aankoopbon of bewijs van bezit overhandigen. Het geldbedrag zou afkomstig zijn uit de opbrengst van een eerdere verkoop van het bedrijf van Consument.

2.2 Bij brief van 17 april 2008 heeft Aangeslotene Consument medegedeeld niet tot vergoeding van de door Consument geclaimde schade over te gaan omdat Consument een onjuiste voorstelling van zaken had gegeven met betrekking tot de herkomst van het geld in zijn woning ten tijde van de inbraak en omdat Consument een eerder royement van een autoverzekering bij Aangeslotene bij het aangaan van zijn verzekering heeft verzwegen. Voorts heeft Aangeslotene Consument mede-gedeeld de verzekering per 2 mei 2008 te beëindigen, de persoonsgegevens van Consument op te nemen in het Incidentenregister en in het Centraal Informatiesysteem van in Nederland werkzame verzekeringsmaatschappijen en van het incident aangifte te doen bij de politie.

2.3 In de op de inboedelverzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden staat - voor zover hier relevant - het volgende vermeld:

'Artikel 12
12.1 Van de dekking is uitgesloten:
(..)
b. onware en/of onvolledige opgave
een schade of gebeurtenis waarover de onder a. genoemden met opzet feiten verzwijgen, omstandigheden bewust niet vermelden, dan wel valse opgave doen met betrekking tot de geleden schade.
(..)
Artikel 13
Fraude (geheel of gedeeltelijk), heeft tot gevolg dat er in het geheel geen schade-vergoeding (waaronder tevens begrepen kosten), reparatie van schade in natura en uitkering zal plaatsvinden. Voorts heeft fraude tot gevolg dat
1. er aangifte wordt gedaan bij de politie;
2. de verzekering(en) word(t)(en) beëindigd;
3. er een registratie plaatsvindt in het tussen maatschappijen gangbare signaleringssysteem.
(..)
Definities en nadere begripsomschrijvingen
Artikel 18

Fraude
Het op oneigenlijke gronden en wijze (trachten te) verkrijgen van een schadevergoeding (waaronder tevens begrepen kosten), reparatie van schade in natura en uitkering waarop geen recht bestaat of het (trachten te) verkrijgen van een verzekeringsdekking onder valse voorwendselen'.

3. Geschil

3.1 Consument vordert van Aangeslotene behandeling van de door hem ingediende schadeclaim, beëindiging van het royement en doorhaling van zijn gegevens in het Externe Verwijzingsregister.

Deze vordering steunt - kort en zakelijk weergegeven - op de volgende grondslagen:
- Consument heeft bij het aangaan van de verzekering niet een eerder royement wegens wanbetaling verzwegen.
- Consument heeft zich vergist in de herkomst van het ontvreemde geldbedrag. Dit bedrag was, anders dan Consument bij de politie heeft verklaard, niet afkomstig uit de opbrengst van een door hem verkocht bedrijf, maar afkomstig uit een depotopname uit zijn hypotheek in 2006. De politie heeft dit onderzocht en geconcludeerd dat er geen sprake is van fraude.
- Consument heeft de vermissing van het geldbedrag eerst na enige tijd ontdekt omdat hij de plaats waar hij het geld verstopt had niet direct heeft gecontroleerd.
- Van opzet tot benadeling van Aangeslotene is geen sprake. Consument heeft het gestolen geldbedrag en de waarde van de weggenomen goederen niet van Aangeslotene geclaimd maar Aangeslotene slechts een overzicht verstrekt van de totale schade die hij door de inbraak heeft geleden. Consument was de mening toegedaan dat Aangeslotene zelf zou beslissen welke schade op basis van de verzekeringsvoorwaarden zou worden uitgekeerd.
- Aangeslotene heeft niet tot opzegging van de verzekeringsovereenkomst met Consument mogen overgaan.

3.2 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, het volgende als verweer aangevoerd:
- Bij het aangaan van de verzekering heeft (de gemachtigde van) Consument, blijkens de gegevens die daarvan zijn vastgelegd, geen melding gemaakt van het eerder opzeggen van een verkeersverzekering door Aangeslotene. Indien dat het geval was geweest, zou de kans groot zijn geweest dat Aangeslotene de verzekeringsovereenkomst op grond van haar acceptatiecriteria niet tot stand had laten komen. Doordat Consument bij het aangaan van de onderhavige

verzekering een andere geboortedatum had opgegeven was deze informatie voor Aangeslotene bij het aangaan van de verzekering niet beschikbaar.
- Consument heeft Aangeslotene bewust een onjuiste voorstelling van zaken gegeven met betrekking tot de geleden schade, zodat Aangeslotene met een beroep op artikel 12 van de verzekeringsvoorwaarden vergoeding van de geclaimde schade heeft kunnen afwijzen, de verzekeringsovereenkomst met Consument op grond van artikel 13 van de verzekeringsvoorwaarden heeft kunnen opzeggen en Consument heeft kunnen doen registreren. Aangeslotene heeft tijdens het proces van schaderegeling geconstateerd dat de opbrengst van de verkoop van het bedrijf van Consument pas op 30 augustus 2007 - derhalve *na* de inbraak - is bijgeschreven op de rekening van het bedrijf van Consument. Dit betekent dat het door Consument genoemde bedrag op het moment van de inbraak niet in de woning van Consument aanwezig was en toen dus niet gestolen kan zijn. De latere verklaring van Consument dat hij zich heeft vergist en dat het geld afkomstig was van een depotopname uit zijn hypotheek in 2006 is uiterst onwaarschijnlijk gezien het feit dat het een depotopname betreft en het gegeven dat Consument dan ruim een jaar een groot geldbedrag onder het tapijt in zijn woning heeft gehad. Bovendien is opmerkelijk dat Consument dit geldbedrag niet direct heeft gemist.
- De vertrouwensrelatie met Consument is gezien het voorgaande onherstelbaar geschaad.

4. Beoordeling

4.1 Artikel 13 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden bepaalt dat in geval van fraude schadevergoeding zal worden geweigerd. Van een dergelijk verval van recht kan blijkens artikel 7:941 lid 5 BW slechts sprake zijn in geval van opzet tot misleiding waarbij bovendien geen bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die het verval van recht op uitkering niet rechtvaardigen.

4.2 De Commissie is van oordeel dat uit het aan haar overgelegde dossier blijkt dat op zijn minst sprake is geweest van voorwaardelijk opzet tot misleiding. Consument heeft immers door in het schadeaangifteformulier te verwijzen naar het politierapport waarin staat dat bij de inbraak ook een geldbedrag van € 48.000,- was weggenomen, de aanmerkelijke kans aanvaard dat Aangeslotene ervan zou uitgaan dat dit geldbedrag ook werd geclaimd.
Dat voornoemd geldbedrag ontvreemd is, lijkt de Commissie zeer onwaarschijnlijk gezien het feit dat de vermissing pas twee maanden later bij de politie gemeld is met bovendien wisselende lezingen over de herkomst van het geld. Nu niet van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 7:941 lid 5 BW is gebleken, leidt het

voorgaande ertoe dat - ook al zouden de andere schadeposten wel zijn komen vast te staan - het *gehele* recht op uitkering ingevolge voornoemd artikel vervalt.

4.3 Wat betreft de tussentijdse opzegging van de verzekering door Aangeslotene overweegt de Commissie als volgt. Ingevolge artikel 7:940 lid 3 laatste zin BW is tussentijdse opzegging van de verzekeringsovereenkomst slechts mogelijk indien sprake is van een in de polis genoemde grond en indien continuering van de verzekeringsovereenkomst niet meer van de verzekeraar kan worden gevergd. Artikel 13 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden geeft Aangeslotene het recht de verzekeringsovereenkomst tussentijds op te zeggen in geval van fraude. Gezien het hiervoor onder 4.2 vermelde is de opzegging van de verzekering door Aangeslotene naar het oordeel van de Commissie gerechtvaardigd.

4.4 De Commissie acht voorts de registratie in het Extern Verwijzingsregister van de Stichting CIS onder de hiervoor genoemde omstandigheden gerechtvaardigd en ook niet buitenproportioneel.

4.5 Het voorgaande brengt mee dat de vordering van Consument moet worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst, als bindend advies, de vordering van Consument af.